

præst og hans Frue, der kom for at gøre Julevisit. Der var i Forvejen bleven bragt en Bakke ind med Vin og Kager; nu kom der tillige Sokolade og Kaffe, og Inger hjalp til med Opvartningen. Per rejste sig for at gaa; men Pastor Blomberg nødte ham til at blive, og han var ikke heller vanskelig at overtale.

Efter en lille Times Forløb tog de fremmede Præstefolk bort. Pastor Blomberg og hans Kone fulgte dem selv tilvogns; og i de Par Minutter, der hengik, mens man tog den sidste Afsked udenfor paa Trappen, blev Inger og Per forlovede.

Da Fru Blomberg kom ind igen i Dagligstuen, saae hun straks, at der var sket noget. Inger stod henne ved Blomstervinduet med Ryggen til Stuen; Per ved Siden af.

»Hvad gaar her for sig?« spurgte hun næsten brysk.

Per gik et lille Skridt frem imod hende og sagde, ligesom undskyldende, med en Hovedbøjning:

»Jeg har friet til Deres Datter, Frue!«

Nu kom ogsaa Præsten trampende ind i sin stumpede Lastings Jakke, og da han hørte, hvad der var foregaaet, fik hans Ansigt et meget alvorligt Udtryk. Til en Begyndelse gav han ogsaa forskellige pligtmæssige Bekymringer Luft; men — let overvundet som han blev, hvor der taltes til hans Følelse — smilte han snart, udbredte